

במדינה

העם

אבסורד

מול אבסורד

כשיסבו אזרחי ישראל השבוע אל שולחן הסדר, ויספרו ביציאת מצריים מלפני אלפי שנים, הם יוכלו לדעת רק מעט מאוד על הסיכוי ליציאת מצריים חזשה — נסיגת כוחות צה"ל מהשטחים המצריים בחצי האי סיני.

למרות שכותרות העיתונים סיפרו על ה- מערכה המתנהלת מאחורי הקלעים להסדר בנינים, לפיו תיפתח תעלת סואץ מחדש לתנועת אניות, היתה מערכה זו רחוקה מאוד מסימומה. זו מול זו ניצבו שתי ה- הצעות לפתיחת התעלה, המצרית והישראלית. לית שתייהן היו אבסורדיות ממש באותה מידה.

ההצעה המצרית היא אבסורדית, מכיוון שהיא דורשת נסיגה ישראלית וחציית ה- תעלה על-ידי הצבא המצרי, במסגרת של הפסקת-אש מוגבלת בלבד, מבלי לתת שום תמורה לישראל.

ההצעה הישראלית היא אבסורדית לא פחות, מכיוון ששירותה, למעשה, הפסקת שליחות-יאריונג לצמיתות, שביתת-נושק נצ- חית, כתוצאה מכך הפסקת כל לחץ על ישראל לסגת מכל מקום שהוא, מלבד כמה קילומטרים בלתי-חשובים בסביבת איזור ה- תעלה.

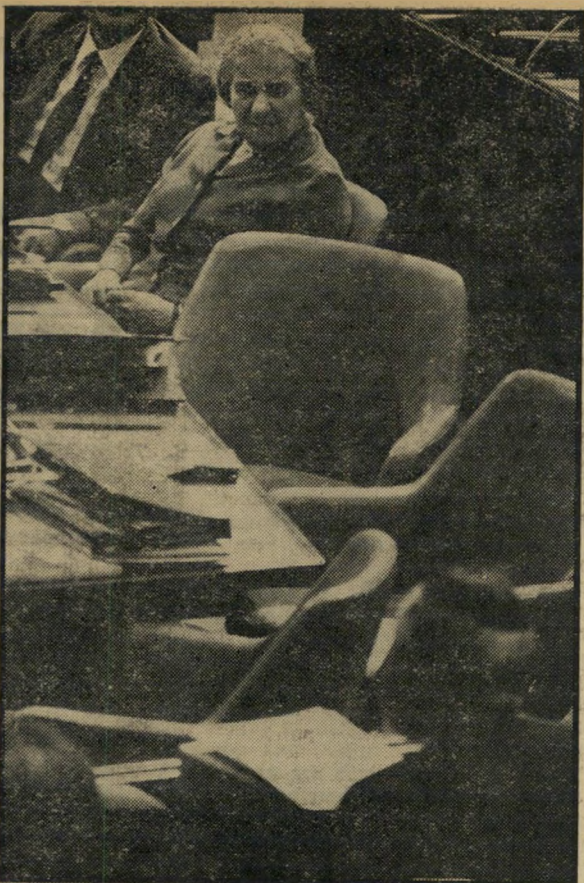
אולם מאחורי הקלעים פועלים אינטרסים חזקים כדי לשים קץ לעמדות בלתי-רצויות אלה, ולהגיע להסדר שיספק את ה- אינטרס של המעצמות:

● האינטרס הסובייטי בפתיחת התעלה, הנחלת עצמון כלשהו לערבים מבלי להס- תגר בעצמות.

● האינטרס של מדינות מערב-אירופה באספקת נפט בדרך הקצרה, בייחוד אחרי הרחבת התעלה כדי לאפשר בה מעבר ל- מיכליות-ענק.

נוסף על כך, האינטרס המצרי בחידוש הכנסות התעלה במטבע-חוץ (מיליארד דול- לר לישנה), והאינטרס הישראלי בהמשך הפסקת-האש.

ברור שעל רקע זה יחודש הלחץ על ישראל, מייד עם גמר החוזה הקומוניס- טית במוסקבה. תוך זמן קצר תעמוד מ- שלת גולדה בפני הצורך להחליט, בפעם הראשונה, על נסיגה ממשית של צה"ל — רואת שלא במסגרת חוזה-שלום, ש- ממשלת גולדה אינה רוצה בו עכשיו, ב- יגוד לדיבורים במשך ארבע שנים, מפני

בן-מאיר מתמוטט בוועידה *

גולדה צועקת על בן-מאיר *

הוא נדם, החוויר, התחיל לרעד

בעישון סיגריה. בן-מאיר קם ואץ בעיק- בותיה, כדי לבקש סליחה. אולם גולדה לא סלחה.

בעת ההצבעה, שהיתה אישית, הצביע בן-מאיר עם הממשלה, בניגוד לשלושת חברי מפלגתו, וזולון המר, משה צבי גריה ודניאל לוי, שהעניו להימנע. כמוהם, היה באותו רגע אחוז התרגשות, חיוור, כמעט ירקרק.

המזאך רפאל. השבוע בא בן-מאיר להשתתף כאורח בוועידת מפלגתה של גול- דה. שעה קלה לפני פתיחת הוועידה, לקה בהתקף-לב וצנח. כעבור כמה דקות, בבית- החולים הסמוך, מת.

לכאורה, היתה זאת מכה לאגף הסיפוי- היסטי של המפד"ל, והקלה לגולדה. אולם למעשה לא עמד מאחורי בן-מאיר שום כוח מפלגתי. הוא הקים קואליציה רופפת של בלתי-מרוצים, תחת דגל ארץ-ישראל השל- מה. אך במאבק הממשי עם יצחק רפאל, השולט במנגנון, הוא הפסיד.

כתוצאה מכך לא ירש את כסאו של משה חיים שפירא, שרי-הפנים המנוח, למרות שבן- מאיר כיהן במשך שנים רבות כסגנו, וניהל את המשרד למעשה. לממשלה נכנס מיכאל חנוני, שגם לו אין כוח במפלגה. רפאל אומנם הניח לבן-מאיר לשחק תפקיד של ראש האגף המכסימליסטי במפלגה, אבל רק מפני שגולדה רפאל לעמוד באמצע, בין שני אנשים.

מקומו של בן-מאיר בכנסת יתפס על-ידי בנו, הפסיכולוג יהודה רוזנברג, שגם הוא איש ארץ-ישראל השלמה. אולם רפאל שולט עתה במפלגה יותר מאשר בכל עת אחרת.

יחסים מרחביים

רוח רפאים

חוזרת

כמו רוח-רפאים, המתדפקת על הדלת ב- שעת-לילה חשוכה, חזר רעיון המדינה ה- פלסטינית והקיש השבוע שוב.

עוד סיבוב שיגרתו. בירדן ניצל ה- מלך חוסיין את תקופת-הרגיעה בעולם ה- ערבי, כדי להדק עוד יותר את טבעת ה- הכיתור על אירגוני הסידיאון. בשורה של קרבות היכה הצבא הירדני, המורכב מ- בדואים, בפלסטינים השנואים עליו.

איש בעולם הערבי לא התרגש ולא חש

* לידו הרופא הראשון שהוזעק: ח"כ משה סנה, שהיה רופא-עצבים בורשה עד 1939.

בן-מאיר, איש ארץ-ישראל השלמה, התרגו- למישמע דברי לורנץ. הוא התחיל לשסע את דבריו באופן שיטתי, תבע ממנו להור- כיח שההלכה מרשה החזרת שטחים.

חיוור ורועד. גולדה הקשיבה בזעם גובר והולך. לפתע התפרצה. היא פנתה לעבר בן-מאיר וצעקה עליו: "מה אתה עושה? אתה, כאיש הקואליציה, מפריע לאיש-האופוזיציה מפני שהוא תומך ב- ממשלה? תחליט לאן אתה שייך! אינך יכול לחיות בשני עולמות!"

בן-מאיר, שלא תפס כלל עד אותו רגע, שהוא מתגרה בגולדה, נדם, החוויר, התחיל לרעד.

גולדה קמה ממקומה, יצאה אל הפרוודור- שליד אולם המליאה, כדי לשכך את זעמה

* תצלום זה צולם בדיוק ברגע בו אירעה התקרית המתוארת בכתבה.

שהשלום היחידי האפשרי הוא לפי תוכ- נית רוג'רס.

מפלגות

מותו

של עסקן

פניו של ישראל שלמה בן-מאיר היו חיוורות כסני. פניה של גולדה מאיר היו מעוותות משנאה.

זה היה בעת הצבעת-האמון האחרונה בכנסת, לפני שלושה שבועות, על רקע הראיון של גולדה בטיימס. שלמה לורנץ האגודאי נאם והסביר מדוע הוא זומך כממשלה, למרות היותו באופוזיציה. הוא פתח בעקיצות על המפד"ל. הצדיק לאחר מכן את החזרתם של שטחים מוחזקים ל- ערבים.

נער נאשם במעשה-אונס — ונאנס בכלא על-ידי האסירים

מעשה

סדום

אינו

סיבה

לשיחרור!

השופט צ'רנובילסקי

עימם יחסים. אם הוא מסרב לקיים משכב- זכר מאלצים אותו לכך בכוח ובאימים. הוא אינו מעז להתלונן, כי כאשר עשה זאת ב- עבר, היכו אותו העצירים על תלונתו.

הנער הוא מבית טוב, הסביר הפרקליט, "המשך החזקתו במעצר בתנאים כאלה, כשהוא קורבן ליצריהם של האסירים האח- רים, עלולה להפוך אותו לפושע".

הנער שביקש את בקשת השיחרור הוא תלמיד תיכון. באחד הימים של חודש מארס התלוננה עובדת אחת השגריריות הזרות בישראל, כי בטיילה על חוף ימה של ה- צליה, התנפלו עליה שני נערים, שניהם בגיל 16. ואנסו אותה. בעקבות תלונתה של עובדת השגרירות, נעצר אותו נער, יחד עם חברו בן 15 וחצי, כחשוד בכיצוע האונס.

בשל חומרת הפשע המיוחס לו, הוא מוחזק במעצר זה חודש ימים. הדיון בבקשת השיחרור שלו, שהיתה האמצעי האחרון שלו להימלט מיחסים הומי- סכסכואליים הנכספים עליו בכלא, היה שקט ואקדמי. אחרי ששמע את הפרטים המוזעזעים על ההתעללות בנער בבית-הכלא, דחה ה- שופט את הבקשה באמרו: "זה לא דבר חדש!" הוא המליץ בפני הפרקליט לפנות לשירות בתי-הסוהר, כדי שהסוהרים יעשו כל מה שביכולתם למנוע מעשי אונס נוספים של הנער בבית-המעצר.

הפסוק האחד של השופט "זה לא דבר חדש!" היה המזעזע ביותר מכל. האומנם אין בכוחה של מערכת המשפט לפעול להגנת שלומם של קטינים הנשלחים על ידה למעצר? בעבר כבר פורסמו פרטים מוזעזעים

מ עמד מוזעזע אירע השבוע בבית המשפט המחוזי בתל-אביב.

פניו השופט המחוזי מכס צ'רנובילסקי התבררה בקשתו של נער בן 16, המוחזק כעציר בכלא תל-מונד, להשתחרר בערבות ממעצרו, בו הוא מוחזק זה כחודש ימים.

פרקליטו של הנער, קטין ששמו אינו ניתן לפרסום) עורר-דין משה אלוני, הסביר לשופט את סיבת בקשתו: "המצב בבית המעצר הוא בלתי נסבל. העצירים האחרים המבוגרים יותר, מאלצים את הנער לקיים